

Nogen, før jeg gjennem den ærede Taler er kommen til Rundsab derom; men min Opmærksomhed er jo nu bleven henledet paa dette Punkt. — Forfaavidt det ærede Medlem udtalte sig imod Lovudkastets § 3, som vil give de nuværende Udførelseschefer Pensionsberettigelse, troer jeg, han gjorde sig skyldig i en Forglemmelse af, hvad der tidligere er passeret overfor denne Klasse Embedsmænd. Han maa vistnok mindes, at der i 7de Session, i 1855, var forelagt et Lovudkast fra Regjeringen netop om disse Embedsmænds Forhold, hvilket gik ud paa, at de skulde fast ansættes. Dette Lovudkast blev vedtaget i Landstinget, det kom herover til Folkethinget og vandt dog her temmelig stærk Tilslutning, saaledes at det kun var med 2 Stemmer, at det omsider faldt. Den Bestemmelse, at de Paagældende saavel som deres Enker skulde betragtes som fast ansatte og pensionsberettigede, havde imidlertid fundet Anerkendelse og ikke fremkaldt nogen Dissens i det Udvalg, som havde behandlet Sagen, før den kom for her. Naar man sammenholder, at et Udcast af denne Bestaffenhed har været saa nær ved at blive vedtaget af Repræsentationen, med den Omstændighed, at der har været forelagt denne flere specielle Love om Pension for Udførelseschefer og deres Efterladte, som ere blevne mødte med Velwillie og vedtagne, har den ærede Taler vistnok ikke Ret i at sige, at disse Mænd, da de gik ind i deres Stilling, vidste, at de ikke fik Pensionsberettigelse. Jeg tør tværtimod tillade mig at udtale, at jeg troer, at disse Mænd ikke noget Dieblik have haft en Fornemmelse af, at de med Hensyn til Pensionsberettigelsen vilde blive stillede værre, end om de havde været fast ansatte. De have haft Tillid til, at hverken Regjeringen eller Repræsentationen vilde lade det gaae ud over dem, at man ikke var bleven enig om den Maade, hvorpaa Udførelsesvæsenet skulde ordnes. — Maaskee maatte det, jeg her har haft Leilighed til at udtale, ogsaa blive taget i Betragtning, naar vi komme til den næste Sag paa Dagsordenen, som netop angaaer Bevilling af en extraordinair Pension til en Udførelseschefs Enke.

Woolsen: Da Forretningstiden for Udførelsescontoiret i Kjøbenhavn her har været

under Omtale, tør det maaskee være mig tilladt ogsaa at nævne det Locale, hvor Forretningerne finde Sted. Jeg har selv deels paa egne og deels paa Andres Vegne været tilstede i den saakaldte Bentefal, og jeg maa da oplyse, at denne, hvori de Vedkommende skulle opholde sig, indtil de komme frem, ikke er større end 6 à 8 Alen i Kvadrat — jeg kan ikke aldeles nøiagtig opgive Størrelsen, men Stuen er omtrent som en af Vinbuesforbygningerne her —, og i dette Rum er der da sammenknebet en Menneskemasse, bestaaende af 30 til 40 Personer, tildeels Fruentimmer, Koner, der ere komne der for deres Mænd. Jeg har gjentagne Gange hørt Klage over dette Locale, og jeg troer, at det er formelig uanstændigt for et saadant Contoir; jeg har i alt Fald for mit Vedkommende følt mig meget stødt over at skulle vente paa et slikt Sted. Hertil kommer, at det ikke her gaaer efter det gamle Ordsprog, at den, der kommer først til Mølle, faaer først malet; thi jeg har hørt Contoirbetjentene eller rettere den eneste Contoirbetjent, som sidder der, kalde Folk frem i forskjellige Orden, og jeg kan saaledes navnlig erindre, at de, der ventede paa Marschpenge, kaldtes frem først Tid efter anden, uagtet der var Andre, som havde siddet en halv eller en heel Time længere. Siden dette Contoir har været paa Omtale, vilde jeg dog ogsaa anføre dette.

Winther: Jeg vil kun sige, at da man nu har en lang Erfaring for, at disse Embeder kunne bestyres af Folk, som ikke ere fast ansatte kongelige Embedsmænd, maa man kunne fortsætte dermed og lade dem, indtil man kommer til fuldkommen Klarhed om, hvorvidt det, der er blevet bestemt med Hensyn til Udførelsesvæsenet, er aldeles rigtigt, vedblivende bestyre af Constituerede eller af Andre, der ikke have Pensionsret og ikke ere kongelige Embedsmænd; det er bekjendt nok, at der før her i Thinget har været ført en Strid for at faae dette Udførelsesvæsen henlagt til andre Steder, og jeg for mit Vedkommende finder, at dette kan være idetmindste ligesaa hensigtsmæssigt som det, man nu har vedtaget. Jeg mener i det Hele, at dersom § 3 blev vedtagen,